

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 93

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY MORNING, APRIL 21ST, 1933

LETO XXXV.—VOL. XXXV.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameri- ških naselbinah

Deset slovenskih duhovnikov v Ameriki bo obhajalo letos srebrnomašniški jubilej. Pred 25. leti so na bogoslovnem vseučilišču v St. Paulu, Minnesota, dovršili študije in so bili posvečeni v duhovnike 11. junija, 1908, sledeči gospodje: Rev. John Blažič, Rev. James Černe, Rev. Fr. Missia, Rev. John Novak, Rev. Louis Pirnat, Rev. Peter Remškar, Rev. Jos. Sodja, Rev. John Schiffer, Rev. Joseph Verhunc, Rev. John Zaplotnik. Kje so danes ti gospodje župniki? Rev. Blažič in Rev. Verhunc se nahajata na slovaških farah v Pennsylvaniji. Rev. Missia je profesor gregorijanskega petja na vseučilišču v St. Paulu. Rev. Remškar se nahaja v Norwood, Minnesota. Rev. Zaplotnik je na angleški fari v Lindsay, Nebraska. Rev. John Schiffer vodi župnijo v Chisholm, Minn. Rev. Louis Pirnat župnikuje na Eveleth, Minn. Rev. John Novak je župnik v znani farmerski naselbini na Willard, Wis. Rev. James Černe je župnik v Sheboygan, Wis. Rev. Jos. Sodja se je vrnil v domovino in je duhovni upravitelj na Blejski Dobravi. Za 11. maja, 1933, sklicuje Rev. Fr. Missia vse duhovnike-sošolce na sestanek v St. Paul, Minn. Tam bodo slovesno praznovali 25-letnico mašništva.

Trije izmed gori označenih. Rev. Missia, Rev. Novak in Rev. Remškar so dospeli meseca avgusta 1903 v Ameriko z Rev. J. Solncem, ki je tedaj pripeljal seboj še sedem drugih slovenskih dijakov iz Ljubljane za semenišče v St. Paulu; to je bila zadnja slična skupina.

Otrok pred cerkvijo

Iz Akrona se poroča, da so dobili tam na stopnicah pred katoliško cerkvijo sv. Bernarda, mal basket, in v njem en teden staro dete, zavito v dva blenketa. Drobnno pisemce, skrito v blenketu, se je glasil: "Ljubi najditelj mojega otroka! Pet otrok imam, pa nič denarja, oče je umrl, vdova sem. Daj, preskrbi za moje najmlajše dete. Bog te blagoslovi za tvojo dobroto. Kakor hitro bom dobila kaj denarja, bom povrnila." Otrok je nekako teden star, tehta 9 funtov in je po mnenju zdravnikov pri najboljšem zdravju. Mesto bo skrbelo za otroka.

Hrvatski radio program

V nedeljo, 23. aprila, bo Hrvatski radio klub zopet oddajal svoj lepi radio program ob 5. uri popoldne potom WJAY radio postaje v Clevelandu. Svirali in pel bo tamburaški zbor "Jadran", kot sledi: 1. Connecticut, koračnica. 2. Vjenac hrvatskih pjesama. 3. Čim si dušo vrie kratiš, pesem. 4. Balkanac, koračnica. 5. Sa Jadrana, pjesma. 6. Tko tu lupa na moj prozor, pesem. Za oglašje in ostale se obrnite na tajnika Radio kluba, The Croatian Radio Club, 6702 St. Clair Ave.

Masčke gre?

Še predno se otvori jesenska kampanja za županske volitve se bo Maurice Maschke odpovedal svojem uradu kot vodja republikanske stranke v Clevelandu. Določil si bo sam svojega naslednika, in splošno se trdi, da bo prihodnji vodja republikanske stranke Daniel Morgan, bivši mestni manager.

Oni, ki so tekom kampanje najbolj nasprotevali Rooseveltu, ga hvalijo

Washington, 19. aprila. Od kar je nastopil vlado predsednik Roosevelt se dnevno bolj opaža, kako se vračajo k njemu oni, ki so mu bili ostri nasprotniki tekom politične kampanje. Vračajo se ali kot zgubljeni sinovi ali pa kot spokorjeni grešniki. Prihajajo v Washington kot rimski romarji v Meko, potem ko so si potresli glavo s prahom in se oblekli v raševino. In to so ljudje, profesorji, znanstveniki, državniki, ljudje največje inteligence, ki so prej poznali Roosevelta in ki so trdili, da je kot predsednik nemogoč. Profesorji znamenite Harvard univerze, kjer so dijaki kot profesorji nasprotovali Rooseveltu, in kjer je do 10,000 oseb zaposlenih, prihajajo danes k Rooseveltu s čestitkami. V zadnji politični kampanji so silovito napadali Roosevelta in agitirali za Hooverja. Stotine drugih, ki niso še prišli v Washington, so pisali oprostila pisma ali poslali brzojave. Inteligenti spoznavajo polagoma, da je Roosevelt na pravem potu, in da so bili oni v zmoti.

Smrtna kosa v Lorainu

V četrtek dopoldne je v Lorainu, Ohio, preminula priljubljena slovenska žena, Mrs. Frances Tomšič, stara 62 let, stanujoča na 1685 E. 32nd St. Ranjka je bila doma iz Starega trga pri Rakeku. V Ameriko je dospela pred nekaj 30. leti, in je prva leta stanovala v Braddocku, pozneje pa v Lorainu. Zapuščala sedem otrok, in sicer Mrs. Frank Debevec, Mrs. Fr. Ivančič in Mary, ter sinove Frank, Joseph in John. Poleg tega zapuščala tudi sedem vnukov. V Braddock, Pa., biva njen brat Anton Mramor, brat Louis Mramor živi pa v stari domovini. Ranjka je bila članica društva Marije Ciste-ga Spočetja, št. 85 K. S. K. J., društva sv. Alojzija, J. S. K. J. in društva št. 21 S. D. Z., ter Oltarnega društva v Lorainu. Pogreb ranjke se vrši v soboto zjutraj ob 9. uri s slovesno sv. mašo v slovenski cerkvi sv. Cile in Metoda v Lorainu. Naj bo rahla ameriška gruda ranjki mami. Preostali družini in sorodnikom pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Listnica uredništva

Mrs. M. Y., Collinwood. Vaše pismo smo prejeli v četrtek, ob 8:45 dopoldne, torej je gotovo, da ni bilo mogoče oglasa in novice priobčiti v četrtek, kajti naš list, kot vam je bilo že trikrat v listnico uredništva povedano, se tiska ob 8. uri zjutraj. Prosimo vas ponovno, da ob pravem času pošiljate dopise in drugo, in vam garantiramo, da bo tudi ob pravem času priobčeno.

Narobe zastava

Visoko gori nad streho City Halla je vihrala včeraj ameriška zastava — z zvezdami navzdol. Kadar je ameriška zastava na ta način razvita, pomeni to, da se nekdo nahaja v nevarnosti. Mnogi so trdili, da pomeni narobe obrnjena zastava nad mestno hišo — finančne težave, v katerih se nahaja mesto.

Denar se bo podražil

Cena evropskim novčanicam bo v kratkem poskočila radi naj-novejših ameriške odredbe glede eksporta zlata.

Skupina odličnih jugoslovanskih pevcev in igralcev, ki je poznana po širni Ameriki pod imenom "Balkan Mountain Men," in ki je bila dolgo časa angažirana po National Broadcasting Co. za razposiljanje jugoslovanske pesmi in glasbe po širni Ameriki. "Balkan Mountain Men" pridejo prvič v nedeljo v Cleveland in bodo nastopili v sijajnem koncertu v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. ob 3. uri popoldne. Vsi sedeži k temu koncertu so rezervirani, in se dobijo pri Mrs. Kushlan v S. N. Domu in drugod. Kdor želi osebno videti in slišati umetnike, katere je prej občudoval potem radia, naj pride v nedeljo v S. N. Dom.

Republikanci so začeli nasproteovati Rooseveltu

Washington, 20. aprila. Po več denarja v splošni promet v zno na večer je bil danes v senatni zbornici vložen predlog, da se podeli predsedniku Rooseveltu moč in oblast, kakoršnje pred njim ni imel še noben predsednik. Roosevelt bo dobil oblast, ako bo predlog sprejet, tiskati in izdajati denar po lastni volji, določevati mero zlata v zlatem denarju, odpirati in zapirati denarne zavode, sprejemati srebro kot denarno plačilo v razne namene, itd.

Ob istem času je zvezni zakladničar Woodin napotil zvezne rezervne banke, da sprožijo

namenu, da se dvignejo cene prodajnega zlata. Demokrati imajo večino in so prepričani, da bo senat kot tudi poslanska zbornica sprejela predlog glede zlate valute in kontrolirane inflacije, toda čuti je, da bodo republikanci nasprotovali. Senator Reed, republikanec iz Pennsylvanije, je že začel z agitacijo proti Rooseveltu, češ, da pomeni sprememba zlate valute in kontrolirana inflacija — brezposelnosti, kot jo imamo danes z zlato valuto, sploh ni mogoče.

Na borzi se poslovanje živahno. Milijoni prihajajo v promet, kupujejo se delnice in bon-di, kot se niso kupovali že zadnja štiri leta. Oseba, ki je imela pred par dnevi \$100,000, je danes vredna \$130,000, itd. Mednarodni denarni trg je v popolni zmešnjavi. Evropski držav-

niki ne vedo, kaj bi storili.

Danes bo velik boj v senatu glede zlate valute. Demokrati imajo večino in so prepričani, da bo senat kot tudi poslanska zbornica sprejela predlog glede zlate valute in kontrolirane inflacije, toda čuti je, da bodo republikanci nasprotovali. Senator Reed, republikanec iz Pennsylvanije, je že začel z agitacijo proti Rooseveltu, češ, da pomeni sprememba zlate valute in kontrolirana inflacija — brezposelnosti, kot jo imamo danes z zlato valuto, sploh ni mogoče.

Kompanisti dolžijo ženske radi nizkih zaslužkov

Cleveland. — J. S. Baruch, predsednik in J. S. Myers, tajnik Diana Hat Co., 220 St. Clair Ave., sta bila včeraj aretirana na povelje prvega pomožnega policijskega prosekutorja Mr. Frank Surtza, ki je izdal varante proti obema, da se bosta zaganjajala na sodnji radi sramotno nizkih plač, ki jih je družba plačevala delavkam. Oba omenjena sta obdolžena: Da sta pristopila, da so nedolžni delalci več kot 9 ur na dan, in ker sta dovolila, da so morale ženske uslužbenke delati, ne da bi imele prilike za prigrizek med delom. Za vsak slučaj kršitve take postave je določena kazen od \$25 do \$200. Predsednik in tajnik družbe se izgovarjata na ženske, češ, one so krive, da se je ubila klobučna industrija v Clevelandu. Ženske hodijo od trgovine do trgovine in gledajo, kje je najcenejše. S tem prisilijo trgovce, da kupujejo blago po najnižjih cenah, in tovarne morajo temu primerno plačevati najnižje plače, da ugodijo zahtevam odjemalcev in lahko pomeni prodajajo. "Mi je jako žal," je rekel prosekutor Tenesy, "toda v Clevelandu ne smemo trpeti, da bi se plačevalo 95 centov za 22 ur dela na dan. Oba morata na sodnijo."

Cankarjev kip

Krasni kip enega največjih slovenskih pisateljev, Ivana Cankarja, je dospel te dni v Cleveland in se nahaja v varstvu Jugoslovanskega kluba. Kot znano je podarila mestna občina ljubljanska dotični kip Jugoslovonom v Clevelandu, da postavijo kip našega ženja v svoj narodni vrt v Rockefeller parku. Tozadevno se sklicuje vse članstvo Jugoslovanskega kluba v Clevelandu, da se gotovo udeleži izredno važne seje, ki se vrši v četrtek, 27. aprila v S. N. Domu. Obenem je vabljen tudi širše občinstvo, da pride k tej izredni seji. Primerne slavnosti ob priliki postavitve kipa v jugoslovanskem narodnem vrtu se zaenkrat še ne bodo vršile, pač pa šele septembra meseca, kajti, da bi se vrt pravilno uredil, je mogoče le zgodaj v spomlad ali pozneje v jeseni radi presajevanja cvetic, grmičevja in dreves. Pozneje pridejo v Jugoslovanski narodni vrt še kipi drugih velikih in zaslužnih Jugoslovancev.

Embargo na zlato

Col. Leonard Ayres, podpredsednik The Cleveland Trust Co., je včeraj izjavil, da je odredba Roosevelta glede prepovedi eksporta zlata iz Amerike "nezaslišana v finančni zgodovini." Imela bo jako dobre posledice.

Milijon dolarjev posojila farmerjem v Ohio

Farmerji v državi Ohio so dobili tekom preteklega tedna en milijon dolarjev posojila od zvezne vlade. Denar rabijo za seme in opremo. Kot se je izjavil H. A. MacKenzie, vladni nadzornik pridelkov, se nahajajo ohijski farmerji v obupnem položaju. Njih lokalne banke ne poslujejo, za svoje pridelke lansko jesen niso dobili skoro ničesar, kredita pa nimajo, ker so zadolženi do ušes. Farmerji dobivajo posojilo od \$25 do \$300 od vlade, pod pogojem, da obdelajo letos 30 odstotkov manj zemlje kot lansko leto. Še enkrat toliko farmerjev je letos zaprosilo za posojilo kot lansko leto.

Pivo v avtomobilih

Državna kontrolna komisija za pivo je odločila, da se pivo ne sme prodajati avtomobilistom. Razume se pod tem, da se iz nobene trgovine ali restavrantne ne sme servirati osebam, ki sede v avtomobilu. Ako želi avtomobilist 3.2 pivo, mora priti v lokal, kjer se pivo toči. Tudi se ne sme prodajati pivo potnikom na vlaku ali v busih.

Nesramni tatovi

Boris Leksanski, je bil sinoči ustavljen od roparjev na Union Ave. in 116. cesti. Vzeli so mu uro, verižico, \$4.00 v gotovini, suknjo in — hlače.

Državna komisija za refor- mo bank v Ohio zaslišuje eksperte v financi

Columbus, Ohio, 20. aprila. Pod predsedstvom državnega senatorja Marshalla se vodi preiskava, ki naj dožene, zakaj so banke zapirale vrata in kaj je treba narediti, da se v bodoče to ne bo več ponovilo. Pričali so danes nekateri bankirji, nekateri nadzorniki in profesor ekonomije. Profesor Falkenstein od Case univerze iz Clevelanda je podal sledeče razloge: "Mnogo bank je moralo zapreti, ker so bile banke slabotno in državno nadzorstvo nezadostno. Druge banke so zopet zaprle, ker so zginile njih rezerve v gotovini radi za-prijetju večjih bank. Ako bi bile vse banke v zveznem rezervnem sistemu, bi se enaki slučajji preprečili. Največ bank je pa zaprlo vrata, ker so se ljudje ne-pripravljeni na nje in zahte-vali denar. Najmočnejša banka mora v tem slučaju propasti. Banke ne bi smele posojevati svojim uradnikom in direktor-jem. Potrebno je tudi, da se po-stopaj skrajno previdno, kadar pridejo prošnje za ustanovitev novih bank, katerih je danes dovolj za vse potrebe."

Pivo je cenejše

Saj smo vedeli, da pride tako. Prve dneve, ko je bila dovoljena prodaja 3.2 pive, so prodajali v mestu steklenico pive po 30 centov. Vse je drlo v take prostore in plačevali so vsako ceno, samo da so dobili požirek pive. Toda manija je sedaj prenehala. Malokdo zahteva še pivo, prvič, ker ga ni dovolj na razpolago, drugič pa, ker je razpoložnost pivev ponehala, tretjič pa, ker ni denarja. Zato so mestni restavrantni in hoteli znižali ceno steklenice pive na 15 centov.

Mr. Potokar dobil pivo

V sredo je dobil Mr. John Potokar mnogo sto zabojev izvrstnega "Pabst" in "Schlitz" piva iz Milwaukee. Ne vemo, če ga ima še kaj ali ne, vemo pa, da ga je lahko prodal po slovenskih in drugih trgovinah, ker ga je prodajal cenejšo kot druge kompanije. Dočim velja pivo drugje \$3 do \$3.50 zaboj in dolar depozit za zaboj, ga je prodajal Mr. Potokar po \$2.85 zaboj in \$1.00 depozit.

Preiskava posojilnic

Direktor trgovine za državo Ohio, Tangemann, je naznanil, da se bo začelo s preiskavo poslovanja posojilnic v Clevelandu prihodnji teden. Sedem državnih nadzornikov je imenovanih za Cleveland, in kot naznanja direktor Tangemann, bodo morale posojilnice same plačati stroške preiskave.

Konvencija socialistov

V soboto, nedeljo in ponedeljek se vrši v Clevelandu konvencija socialistov države Ohio. Pričakuje se 100 delegatov na konvencijo. Med drugimi zahtevami so za preprečitev praznih tovarev in zahteva po 30-urnem delovniku s primerno plačo.

N. Y. C. železnica

N. Y. C. železnica v Clevelandu je te dni prodala jeklarskemu trustu 50,000 ton starega jekla in železa. Lansko leto je železnica poslala v pokoj 460 lo-komotiv, letos pa že 61. Mnoge železnice se bodo znebile stare opreme sedaj in začele kupovati novo opremo.

Vojni dolgovi se bodo zni- žali radi padca vredno- sti ameriškega dolarja

Washington, 20. aprila. Dolg evropskih držav, ki ga dolgujejo Ameriki, se bo radi proglasitve prepovedi eksporta zlata iz Amerike, znižal v toliki meri, v kolikor bo padla vrednost ameriškega dolarja, se je izjavil predsednik Roosevelt. Režim v Washingtonu je mnenja, da se dolgovi morajo plačati, toda je ameriška vlada pripravljena pomagati pri tem po svojih najboljših močeh. Roosevelt računa tudi na to, da bo padla visoka colnina, ki je danes glavna zapreka, da mednarodna trgovina ne more naprej. Ko padejo colninske ovire, bo zveztela mednarodna trgovina ponovno plača olajšane dolgeve. Medtem se pa pripravljajo v Beli hiši za sprejem tujezemskih gostov. Angleški ministerski predsednik MacDonald kot tudi kanadski ministerski predsednik Bennett, bosta hišna gosta predsednika, a Herriot, francoski pooblaščenec, ne bo stanoval v Beli hiši, vendar bo prihajal k predsedniku dnevno. Kot se poroča namerava Francija predlagati, da plača ves svoj dolg hkrati, ako se njena dolžna svota zniža na \$1,000,000,000. V torek, 25. aprila, bodo MacDonald, Herriot in Bennett skupno pri predsedniku Rooseveltu, dočim se bo ostale dneve Roosevelt posvetoval posamezno z vsakim zastopnikom posebej.

Smrt rojakinje

Včeraj dopoldne je umrla v Cleveland kliniki Mrs. Agnes Logar, rojena Župec, iz Barber-tona. Bila je stara 45 let in do-ma iz Loke pri Igu. V Barber-tonu zapuščala žalujočega sopro-ga, tri hčere, sestro in več sorod-nikov. V starem kraju pa zapuščala mater in več sester. Bila je članica društva Majnik št. 28 SDZ. Pogreb ranjke se vrši v Barber-tonu. Naj bo ranjki ohranjen blag spomin, preostali pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Iz Conneaut, Ohio

Hudo se je ponesrečil v Conneaut, Ohio, naš rojak John Maleckar, in sicer na Nickel Plate železnici. Nahaja se v jako kri-tičnem stanju v bolnici. Prosi prijatelje, da ga obiščejo. Do-bre mu rojaku želimo skorajšnje-ga okrevanja.

Preselitev trgovine

Mr. Louis Oražem naznanja, da je preselil svojo trgovino z grocerijo in candy iz 1142 E. 66th St. na 1264 E. 61st St. Rod-jakom toplo priporočamo to trgovino.

Dar za Slovensko šolo

Mr. Jos. Grdina, 6121 St. Clair Ave., je daroval \$1.00 za Slovensko šolo SND. V imenu Prosv. odbora SND se iskreno zahvalim za darovano. — John Tavčar, tajnik.

V Parizu aretirani

Včeraj je bil aretirani v Parizu Arthur Johnson, ki trdi, da je doma v Clevelandu, O. Aretirali so ga radi sleparije v svo-ti \$64,000, katere je na sleparski način izpulpil nekemu industrija-listu.

Do 1. maja

Kampanja za novo banko v Clevelandu, The First National Bank, ki se bo otvorila iz Guardian in Union Trust banke, za podpis novih delnic, bo trajala do 1. maja. Do danes je podpisanih za \$1,300,000 delnic.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75.
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50.
Posamezna številka 3 cente

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljke naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 93, Fri., Apr. 21st, 1933

Meštrovičeva razstava v Parizu

Nedavno tega je najbolj sloviti jugoslovanski umetnik, veliki Meštrovič, razstavil svoja veličastna dela v Parizu, in francosko časopisje ter najbolj široka francoska javnost je sprejela to razstavo s največjim navdušenjem.

Znameniti časopis "Paris Midi" prinaša na uvodnem mestu značajan razgovor svojega urednika Perreuxa z mojstrom Meštrovičem. Članek se glasi:

"Pred nekoliko dvema letoma so v Belgradu odkrili v enem svojih najlepših parkov v spomin dolgih let stradanja in slave, katere so zaeno z nami preživeli, spomenik Zahvale Franciji, dostojen spomenik, poln spontanega elana in širokega zamaha. Spomenik je delo hrvatskega kiparja Meštroviča.

"Umetnik je znan po svoji umetnosti po vsej Evropi, tudi po Ameriki, zlasti pa je dobro poznan v Franciji. Toda širša publika se še vedno ni naučila dostojno spoštovati tega ženija med ženiji. Francija ima danes srečo, da uživa v svoji sredini, v Parizu, razstavo Meštroviča. Razstava, ki je razstavljena v muzeju "Jeu de Paume" izpolnjuje praznino, katero smo žalibog že dolgo čutili med nami. Vsa čast francoski vladi, ki je prevzela pokroviteljstvo nad razstavo jugoslovanskega mojstra, ki je visoko nad okvirjem običajnih umetniških razstav.

"Divna je lekcija, katero nam nudi ta dostojni naslednik Rodina in Bourdellea v svojem mramorju, bronzi in lesu. Njegova dela so zdajci mila in dražestna, zdajci zopet nemirna, gorastna, včasih veličanstvena, včasih pa zopet tako enostavna in priprosta, največkrat obkrožena z globoko svečanostjo, skoro vselej pa — človeška. In ta Meštrovičeva dela niso samo umetniška, pač pa tudi politična lekcija za nas Francoze!

"Pred nekaj dnevi, ko sem si ogledoval razstavo v družbi samega umetnika, si nisem mogel pomagati, da ne izrazim tega svojega vtisa, zlasti ko smo dospeli pred veličastni spomenik, katerega bo Meštrovič odkril v počast hrvatskemu biskupu Grguru Ninskemu pred starodavno Diolecianovo palačo v Splitu.

"Kadar se govori o njegovem talentu, Meštrovič ne želi nobenih komentarjev, in jako neljubo mu je, ako se divite njegovim delom. Enako Meštrovič jako nerad podaja izjave za javnost. Kadar koli pa nanese pogovor na njegovo domovino, na njegove sorojake, tedaj pa jako rad odgovarja. "Da, da!" je rekel, "Grgur Ninski je eden najstarejših simbolov naše narodne tradicije. Ta škof je že ob začetku desetega stoletja branil svoj slovanski jezik in slovansko liturgijo. Ne smete pozabiti, da je naša civilizacija stara že nad 1000 let. Že v osmem stoletju smo imeli mi našo vero in naše tradicije. Mi pripadamo istemu rodu kot sredozemski narodi, toda smo ljubosumno ostali zvesti naši individualnosti v najboljsem pomenu te besede.

"In to nikakor ni bilo lahko za nas. Skozi dolga stoletja smo bili prisiljeni priznavati z gnjevom v srcu razne tuje gospodarje, ki so se nam vsiljevali od časa do časa. Zaporedoma so prihajali nad nas in nas zaslužnjevali: Bizanci, Beneška, Carigrad s Turki, in končno Avstro-Ogrska. Edina Francija je bila, ki je v kratkih letih gospodstva v "Iliriji" storila vsaj nekaj dobrega za naš narod."

"Vprašal sem Meštroviča: "Toda nekaterih teh takozvanih vaših prolaznih gospodarjev se niso še odrekli vašim deželam. Nedavni dogodek v vaši domovini (Meštrovič je Dalmatince) to jasno pokazuje."

"Priznam, da so nekatera naša mesta dobila ali morala celo ohranila na voglu kake uličice kak neobičajni pečat: mogoče kako "beneško palačo" ali pa morda kakšnega leva, katerega je kdo izmed potujočih tujih umetnikov vklesal v bizantinske zidove na naši zemlji. To je čisto navaden slučaj."

D O P I S I

POMLADANSKA PRIREDITEV "SOČE"

Cleveland (Collinwood), O.— Kot vsa znamenja kažejo, bo Narava se prebujala iz svojega večmesečnega počitka. Vidimo in čutimo po povsod, kako blagodejno vpliva na naš pogled, čutimo jo v srcu in celem telesu, čutimo jo v vsakem živcu, katerega ta dobri spomladanski zrak krepi in s tem nam naznaja da pomlad je tu. Slišimo jo v ranih jutranjih, kakor tudi v poznih večernih urah, ko jo označajo ptički s svojim petjem, katero nam je še toliko slajše, ker nam budi spomin, na neizbrisni spomin na žvrgolenje naših slavčkov, škripančkov, štigelcev, ščinkov in drugih krilatecev, katerih krasno petje se s tukajšnjimi ne da primerjati.

žolni, pa se je revež opeknel. Ti gospodski ptički so mu povedali: "Zelena sukinja zate ni, ne bele sive baže," in "doma se ženi, kosti moj, v domačem črnem rodu; kot oče te učil zapij in vsem bo prav po godu." Ni mu, revežu, kazalo drugega, kot udati se, ako je hotel priti do ženice, pa, mislim, da se nič ne kesa, saj se poje dalje: "Zdaj spleta gnezdo črni par in si udano služi, ker pametna je slednja stvar, ki s svojimi se družijo." — Zares lepa pesem, iz katere se lahko dosti učimo.

Gotovo da ne bo samo ta; sledili bodo še drugi moški in mešani zbori in gotovo da tudi kvartet ne izostane. Mislim, si boste da je sedaj že konec. Kaj še! Za sedaj smo pripravili še nekaj priboljška ker vemo, da eden ljubi petje, drugi igro, naši posetniki pa najbrže oboje, zato smo sklenili skupno s koncertom prirediti tudi eno burko enodejanko z imenom "Doktor Hribar." Igra sama je že precej stara, je pa še čisto nova za Cleveland, ker se jo bo sedaj prvič tukaj igralo. Rečem vam

S CLEVELANDSKEGA HRIBA

Zopet sem zapičil kurje pero v teran in imam nalogo, da nekaj sporočim, kaj se pri nas godi. Narava se prebujala in se pripravljala k prerobenju. Vse se veseli krasne pomladi, še bolj pa težko pričakuje boljših časov, da si zopet opomoremo na noge, ker na pet imet je že vse izčrpano. Tako se je tudi naše zavedno članstvo društva Tabor št. 139 SNPJ zavzelo, da nekaj priredi za članstvo. Izvolili so me v odbor, ker dobro vedo, da poznam razmere pri društvu, na kakih podlagi se društvo nahaja in kako je njegova financa. Zavedni člani se zavedajo tega, da so pri društvu tudi stroški in da od nekje morajo priti, da se pokrijejo društveni stroški. Nekateri člani tega nič ne pripoznajo, društveni uradniki pa naj kar lovijo kače z golimi rokami. To ni od moje strani nikaka kritika, ampak le klic k sodelovanju.

Cenjeni bratje in sestre! Dobro vam je znano, kako smo bili nekoč na dobri podlagi. Sicer ne veliko društvo, pa dobro in radodarno. Malo prošnje je romalo v tisti koš, od koder ni več glasa. Naše društvo obstoji že 23 let in ali naj ga zdaj pustimo, da propade? Ne, tega pa zaenkrat še ne! Društvo Tabor ima še zavednih članov, ki tega ne bodo dopustili.

Za prvo uslugo se moramo zahvaliti Mr. in Mrs. Cergol, ki nam bosta dala prostor brezplačno za zabavni večer. To je lepa poštvalnost od dveh članov. In Mrs. Cergol ima tudi vedno kaj pripravnega za v korist društva.

PIRHI COLLINWOODSKIH SLOVENK

Cleveland (Collinwood), O.— Kaj si ženske vsega ne zmislijo! Sklenile so, da bodo napravile prav pošteno in po naši starokrajški navadi povelikonočno zabavo na Belo soboto, ki je zadnji praznik za pirhe. Kdo se ne spominja, kako smo hranili pirhe za Belo nedeljo. Kako so se zbirale skupine po vaseh in kričale: "Kdo bo sekal pirhe? Enkrat za prijat, dvakrat za skrit!" Auuuu! kako je priletel krajcar v roko, da se je kar črnovica naredila. Pa to se vse potpi, saj je velikonoč samo enkrat na leto.

Tako tudi sedaj kričijo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ in tekmujejo članice med seboj, katera bo svoje pirhe lepše okinčala in se pogovarjalo, koliko jih bodo napravile. Mrs. Jerman, ki stanuje na E. 160. cesti, se je izjavila, da bo ona napravila najlepše. Ker ima svojo trgovino, ji to tudi verjamemo. Ona se pa tudi rada in vedno potruži za v korist društva.

Torej pirhov bo dovolj za vse, kdor se bo udeležil naše zabave. Pa tudi plesalo se bo za pirhe. Tista, ki bo največ plesala, bo

lahko, da toliko humorja in sme-ha dobite v malokateri igri, še posebej ako vam povem, da je najbolj komična vloga vedno bolnoga in nikdar sitega (gotovo, ker je celega prešička pojedel in je še lačen) grajščaka Radiča v rokah g. Steblaja, katerega ho-četa zdraviti s svojo pokvarjeno latinščino: dijeto, izprehodi in kopanjem, namišljena zdravni-ka, inženir in ekonom. Seveda je to delal vsak iz svojih osebnih interesov. Puščala bi mu rada, pa noben ne zna. Zatem se pojavi pravi doktor Hribar. In kaj potem? Zmešnjava in... pridi-tel in boste sami videli. Imamo tri nove igralske moči, se reče nove za Cleveland, ne za drugo. Kot izgleda, se bodo postavili imenitno. Vloge so povečini hu-moristične in vse v dobrih ro-kah. Da se ne boste nehali sme-jati od začetka do konca ste za-gotovljeni.

In po vsem tem, seveda, se gremo zavrtet v zgornjo dvorano. Do kdaj? To boste pa sami določili. Pridite! Zdravo!

J. J—č.

Toraj vam še enkrat kličem: ne prezrite te naše zabave in pridite v soboto 22. aprila v Slo-venski dom na Holmes Ave. ob 7:30 zvečer. Konec bo pa ob ravno tisti uri drugi dan. Saj nam nihče ne brani, če se lepo in dostojno poveselimo. Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Do-movine širom Amerike.

Mary Malečkar.

RAZNO IZ GIRARDA

Girard, O.—Velikonočna ne-delja je marsikatega razočarala, ki se je veselil krasne nedelje. Deževalo je kot za stavo. Toda kljub temu se Girardčani nismo ustrašili vremena. "Podali smo se v naš slovenski Barberton na "Divjega lovca." Naša naselbi-na je bila stoprocentno zastopa-na. Seveda, prva moja postaja je bila pri našem narodnem in zavednem možu, Mr. Lekšanu. V njegovih gostoljubni hiši smo bili takoj domači. Soproga Mr. Lekšana nam je postregla po sloven-skem velikonočnem običaju, njen soprog pa z izvrstnim pridel-kom, katerega so naprešali oče Jernej Knaus iz Clevelanda.

Mr. Lekšan je družabna duša, ki je že veliko izkusil v delova-nju na narodnem in društvenem polju. Prav veseli smo bili vsi, da smo imeli priliko posetiti nje-gov krasni dom. Čas je hitro te-kel naprej in treba se je bilo od-pravit v dvorano. Ko pridemo tje, je bilo že polno naroda. Tu-kaj smo se srečali z drugim, na-rodno zavednim možem, Mr. Uj-čičem, ki je jako delaven v na-selbini in blaga duša, sin sloven-skega Krasa. Seveda, stisnili smo roke s mnogim drugim znancom, pa ne morem vseh tu-kaj omenjati. Pozdravili smo se s prijaznim rojakom Mr. Brun-skijem in uglednim rojakom Mr. Putzom iz Wooster, O. Ta, se-veda, nikdar ne zamudi kake kul-turne prireditve in čast sem imel spoznati tudi njegovo prijazno soprogo. Pozdravili smo se z Mr. Anton Okolišem, glavnim odbor-nikom JSKJ in Mrs. Albino Pol-janec, glavno odbornico SDZ.

Nato se je pričela predstava

V soboto pa v Collinwood! Cleveland (Collinwood), O.— Kam pa v soboto večer, 22. aprila? I, kam, saj veste, da gre-mo na ples, ki ga priredi društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ, menda ja. To bo v Slovenskem domu na Holmes Ave. in začetek ob 7:30 zvečer. Saj naše društvo vedno kaj pri-redi, da se veselimo do jutra. Pa prav tako bo tudi v soboto. Vstopnice so depresijske, samo po 25 centov. Tista, ki bo pro-dala največ vstopnic, bo dobila tudi lepo nagrado. Tudi par, ki bo plesal najlepši valček, bo do-bil krasno nagrado.

Dvorana je tudi vsa prenov-ljena, da se bomo bolj z vese-ljem vrteli ob zvoku Jack Zor-cove godbe. Da pozabimo malo naše vsakdanje nadloge za ta-ko malo ceno, bo veselja na ko-še. Vabimo vse, od blizu in da-leč, da nas posetite. Saj tudi me rade vrtno kar najbolj mo-remo. Na "brikjardu" se že ka-di, kar je dobro znamenje, da se lahko že veselimo boljših raz-mer, ker brez naših brikjardca-nov ni pravega veselja. Manj-kalo ne bo ničesar, preskrblje-nega bo dovolj vsega. Torej va-bimo vsa sosednja društva in ob-činstvo, da nas obiščete v koli-kor mogoče največjem številu. Pozdrav!

Mary Jerman.

V soboto pa vsi v Euclid! Približal se je zopet čas, ko se bomo veselili, kakor se nismo že dolgo. Vsem je gotovo že znano, da priredi društvo Slo-venski dom št. 6 SDZ veliko plesno veselico v soboto 22. aprila v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Take ve-selice še ni bilo tam. Nastopil

Če verjamete al' pa ne.

Da ne pozabim, moram pove-dati Jožetu Plutu iz Newburga, naj tistega psa, ki mu ga je ob-

"Divji lovec." Vso čast in po-hvalo zaslužijo igralci, ki so po-dali na odru ta narodni in pri-ljubljeni igrokaz. Vedel sem, da se bo Mr. John Garbor dobro po-stavil kot režiser, ker Vrhničani so bili že doma dobri igralci in je John prinesel tudi v to novo domovino dar za našo Talijo.

Na tej prireditvi sem tudi opazil, kako potrebno je, da so se začele zanimati naše naselbi-ne ena za drugo. Ako bomo na ta način sodelovali, nam bo go-tovo podaljšano narodno življe-nje.

Sedaj pa še nekaj. Pevsko dru-štvo "Zvon" iz Newburga bo pri-redilo spomladanski koncert v svoji naselbini. Ker so pevci Zvona tudi pri nas zelo priljub-ljeni, se bodo tudi naši rojaki iz Girarda podali na ta koncert, ki se vrši na 30. aprila. Primož, le pripravi se!

Naše društvo, Slovenska Bi-stricta št. 42 SDZ, je na zadnji seji sklenilo, da se članstvo na-šega društva korporativno ude-leži slavnosti društva sv. Ane ob priliki razvija druge društvene zastave. Članice, čast vam, da ste tako agilne in delovne, da bo-ste razvile že drugo zastavo, ki bo v ponos vašemu društvu, ka-kor tudi naši materi Zvezi.

Končno vas še enkrat vabim na našo veliko prireditev, ki se vrši v soboto 22. aprila. Mr. Lekšan mi je obljubil, da bo pri-peljal večjo skupino na to pri-re-ditev. Poseti nas tudi Mr. Putz in njegova družina. Naš narodni pionir, Mr. A. Grdina bo seveda tudi naš gost. Na svidenje v so-boto in pozdrav!

John Dolčič.

bo tudi pevski kvartet društva Adria iz Euclida, ki nam bo zapel več lepih slovenskih pes-mic. Imeli bomo ogromno šte-vilo raznobarnih pirhov, kate-ro so nam dekleta prihranile, da jih bodo lahko dale fantom v soboto sekati. Dajake se bodo tudi lepe nagrade. Za ples bo pa fina godba: trije bratje Sa-dar. Ti nam bodo tako igrali, da se bomo sukali na vse strani. Tudi za razna okrepčila bomo poskrbeli in tudi za zalit ne bo manjkalo. Zato ne pozabite pri-ti člani in članice in enako ste vsi vabljeni iz bele Ljubljane in okolice, da se pridete veselo za-bavat v naš dom.

Vabim vse rojake in rojaki-nje od blizu in daleč. Pridite vsi, ker vem, da vam ne bo žal. Po veselici bo gotovo vsak rekel: "Ej, al' je b'lo lušno!" Kako tudi ne, ko se bo vsak tako ime-nitno zabaval za borih 25 cen-tov vstopnine.

Ves Euclid in drugi se zgrni-te v soboto-22. aprila v Sloven-ski društveni dom na Recher Ave., kjer vas bomo z veseljem sprejeli in kar najboljše postre-gli. Pozdrav!

J. Gerl.

Tudi za pse so ugodnosti v Ameriki

Chicago, 20. aprila. Iz Boise, Idaho, je dospel v Palmer hotel v Chicago bogat rančer, lastnik mnogo desetisoč ovac. S seboj je pripeljal ovčarskega psa Joe. Takoj drugi dan se je pa pritožil poslovodja hotela, češ, da ne mo-re dovoliti, da pes "Joe" kolo-vrati po koridorjih 5. nadstrop-ja hotela, nakar je bogati ran-čer potegnil iz žepa nekaj ban-kovcev in jih izročil poslovodji, rekoč: "Jaz najamem celo 5. nadstropje hotela. Moj pes je toliko vreden kot jaz."

ljubil, če bo imela njegova psi-ka mlade drugo leto, kar sam ob-drži. Jaz imam že drugega, ki mi ga je obljubil Tonetov Gla-žar. Ta pes je že rojen in imam torej večje upanje, da mi bo čez leto in dan gonil zajce, kot pa Plutov. Se reče, saj tudi Glažar-jevega še nimam, ampak imam veliko upanje, ker mi je Tone re-kel, da mi ga bo dal, če se ne pre-misli, ali če ga ne bo mogel kam drugam prodat. Jaz sem mu namreč obljubil, da ga vzamem (za šenk) le pod tem pogojem, da ga Tone redi eno leto in pol in da ga vzgoji po paragrafi-h da bo imel pes pravo pamet in nagnenje do zajcev, ne pa samo do klobas. S psmi sem imel namreč že bridkekušnje. Tone Prijatelj in Lojze Hoffart sta mi namreč nekoč prodala za go-tov denar psa, ki je vestno in točno vse ubogal, kar mu nisem ukazal. Na lov sva šla navadno skupaj, domov sva prišla pa vsak zase. Najbolj se je pognal za zajci takole proti večeru, ko so se odpravljali pošteni in kr-ščanski lovci proti domu. Toli-ko se je zmenil za moje klice, kot jaz za kostni revmatizem. Ker taka neposlušnost ne more biti v pasji koži, si stvar nisem mo-gel razložiti drugače, kot da je bil pes gluh. Drugače je bil pa jako dober pes za lov. Če ti je prignal zajca na tri korake in ga nisi zadel, si imel opraviti s psom, ki v tem oziru ni poznal nobenega špasa. Enkrat sem mu komaj ušel na nek visok poro-bek.

Hoffartu in Prijatelju sem po-nujal psa nazaj s pridalom, pa sta se mi samo režala. Pa tudi za hišo je skrbel ta pes. Enkrat je sosedov fant splezal na našo hruško, pa ni bil še do prvih vej, ko ga je naš zvesti varuh poteg-nil za hlače na mater zemljo. Fantov oče mi je poslal račun za hlače, jaz pa njemu račun za hruške, ki bi jih bil fant lahko natrgal, da se ni pognal Spoty za naše pravice. Ker sem se vedno bal, da ga kdo pozabivši seboj ne vzame, kar je lepa in priporočljiva navada par tednov pred lovsko sezono, sem psa del v žično ograjo na vrtu. S tem sem prišel pa v hudo zameri in drugo jutro ga ni bilo nikjer. Odsel je po širokem svetu, s tre-buhom za kruhom, naj ga kolkja brne kjer je. Če je črna pasja nehvaležnost našla boljšo hišo, pa naj jo.

Torej, upam, da bo pes, ki ga mogoče dobim od Toneta Gla-žarja, brez teh lastnosti, kot jih je imel naš Spoty. Pri prejemaju tega blaga, oziroma ko se bo prepisaval na moje ime, bodo povabljeni vsi lovci iz države Ohio, da bodo za pričo in da bo-do dali svoje mnenje. Razume se pa, da za likof da tisti, ki ži-val prodajo, ne pa kupec. To pri-pomnim o pravem času, da ne bo potem kake pomote ali zamere. Tega obljubljenega psa še nisem videl, ker se bojim, da ne bil do-bil uroke, če bi ga preveč vroče pogledal. Prvič bomo poskusili psa na lovu 15. novembra 1934 in smo se v ta namen že dogovo-rili s Francetom Gradiškom in Jožetom Znidaršičem. Malo dol-ga bo za čakati, pa nič zato. Saj smo tudi na to depresijo toliko časa čakali, pa je nazadnje ven-darle prišla.

Najbolj me skrbi, kako se bo-sta pogledala naš Skippy in ta novi pes. Skippy je sedaj ne-omejen vladar pri hiši in je kot tak strašno poreden. Zadnjič ga je peljala naša bebika na izpre-hod. Mama ga ji je privežala na jermen in bebika je sama prišla domov, čez pol ure je prišel Skippy, jermena in ovratnika pa še sedaj ni nazaj. Pa ne da bi ga cigan prodal in zapil. Če bo kdo torej videl kje kak jermen in ovratnik brez psa, je to naše in naj prinese k nam. Če bo mo-ral torej Skippy deliti pravice in dolžnosti z novim tovarišem, morda ne bo potem več tako ob-jesten in šteman.

SRBSKI LIST O PASIJONU

Ugledni Srbski dnevnik "Srbobran" je prinesel te dni oceno o zadnjem Slovenskem Pasijonu, katerega je uprizoril Jugoslovanski Pasijonski Klub. Predstave se je udeležil poročevalec Srbobrana g. Paul Perenčević z več drugimi odličnimi Srbi, ter se jim je predstava silno dopadla. G. Perenčević poroča:

"Požrtvovalnost, ljubezen, strpljivost in disciplina v socialnem življenju tako poedineca kot mnogobrojnega naroda, osrečuje človeka in narode ter jih vodi do pravega cilja. Kjer ni tega božjega daru, tam gre vse narobe. Kjer se vrine ta zdriljiva svojeglavost, slavohleple in samoljublje, pa koristolovstvo z vsemi slabimi pritliklinami, tam se ne pride do zaželenega cilja ter se ne doseže nobenega dobrega uspeha. Dobri in moralni poedinci ustvarjajo dobro družbo, a dobre družbe so posledica dobrih ustanov, dobre ustanove pa dober narod, narod pa državo v vseobčem napredku in blagostanju.

Primerja za zgled našim jugoslovanskim organizacijam naj služi Jugoslovanski pasijonski klub v Clevelandu. Zelo redki so slučaji, v kolikor je meni znano, da so kje izseljeni Jugoslavlani nastopili na odru z 160 igralci in to v popolni opremi, da predstavijo dolgo dramo, ki zahteva veliko tehnične spretnosti, kar stane veliko denarja in to v teh težkih časih.

Gori imenovani klub je brezhibno proizvel originalno Golgotu, to je: trpljenje in smrt ter vstajenje Kristusovo. Predstavili so ga na lepem in obsežnem odru Slovenskega narodnega doma v Clevelandu, katerega je razsvetljevalo nebroj raznobarnih luči in reflektorjev, kar je povečalo lepoto in kras je itak lepih rimskih in židovskih kostumov, ki so se lesketali na odru. Scenerija je bila krasna. Med odmori je prepeval cerkveni pevski zbor Lira; petje je bilo krasno in nam je silno ugajalo. Dvanajst dejanj se je vrstilo drug za drugim. Vse točno in disciplinirano. Iz ozira na delo, ki ga zahteva taka drama, je šlo delo hitro izpod rok, kajti oder je bilo treba temeljito urediti. Vsa stvar je trajala samo štiri ure in pol.

Najtežjo vlogo je imel režiser sam, ki je vodil vse delo. To je bil g. Josip Grdina, ki je nastopil v vlogi Kristusa. Njegov nastop je bil dostojanstven in veličasten, da božanstven. Da je bilo res tako, so pričale čestitke po predstavi, katere so mu izrekli stari in mladi. Narod je bil zelo vesel predstave, to smo videli na vseh. Sijajno, da mojstrsko so rešili svoje težke vloge vsi igralci brez izjeme. Če bi hotel vse popisati, bi zelo prosto- ra za ves list, zato se hočem omejiti na najbolj važne stvari.

Ga. Frances Kosten, Kristusova mati, je bila naravnost originalna. John Globokar, v vlogi Judeža, je bil tudi pravi tip idajalca in je izvrstno igral svojo vlogo. Enak je bil tudi Frank Kosten v vlogi Kajfeža in August Platt v vlogi Heroda. Dr. James Mally, v vlogi Pilata, ki je na demonstrativno zahtevo židovskega svečenstva in ljudstva izrekel smrtno obsodbo, da se Kristusa pribije na križ ter obenem izjavil, da on (Pilata) ne bo nosil nobene krivde, je bil sijajen v svoji vlogi.

Program je vodil predsednik kluba, g. Anton Grdina. Med prestavo je dospela iz Washingtona brzojavna čestitka, katero je poslal igralcem jugoslovanski poslanik dr. Leonid Pitamic. Brzojavko je pred publiko čital jugoslovanski vice-konzul g. Michael Cerzezin. Narod je pozdravil brzojavko z urnebesnim aplavzom.

Udeležba na predstavi je bila nepričakovano velika. Udeležili so se Slovenci, Hrvati in Srbi iz mesta in od drugod. Uspeh te predstave je bil zares velik in to

v vseh ozirih. Čestitamo Jugoslovanskemu pasijonskemu klubu na tako krasni prireditvi in ker tako vneto delajo za naš narod na polju kulture in prosvete. Bog vas živi!

P. Perenčević.

Veseloigra v Euclidu

Euclid, O.—Velikanoč je minila in narava se je prebudila. Ptički že nosijo slamico, da si spletejo gnezdeca. Kmalu bodo nosili živež svojim mladim in jih skrbno pitali; dokler ne zlete sami. Kako jih radi opazujemo, ker so tako drobni in majhni, pa vseeno čuti materinsko in očetovsko ljubezen.

Nekaj takega boste lahko videli v nedeljo 23. aprila. Upriporjena bo igra, kjer nezakon- ska mati hoče braniti svojega otroka, katerega ji pa okrutni oče iztrga iz rok, še predno je bila mati toliko pri moči, da bi ga varovala. Rekel ji pa je, da je otrok umrl. Kmalu zatem je poslal še otrokovo mater v Ameriko in tako je bil prost, da se je lahko oženil.

Mlada mati pa ni mogla pozabiti svojega otroka in hrepenela je, da vidi vsaj tisto ped zemlje, kjer je pokopano njeno vse, njen otrok. Čuti, da samo zato še živi, da se izjoka nad gomilo, če jo sploh najde. V Ameriki se ji godi slabo, vendar pa dobi službo in si prihrani toliko, da odpo- tuje zopet domov. Toda že v Parizu ji zmanjka denarja in ostati mora tam. Tudi tukaj skuša več slabega kot dobrega. Končno se ji vendar posreči, da stopi zopet na drago domačo zemljo. Dobi službo učiteljice, katero vestno izpolnjuje, ker ima veselje nad otroci. Vzgaja jih, kot da so njeni.

Ker pa za dežjem posije sonce, je posijalo tudi v to sobico, kjer je samotarila učiteljica Marija Svetina. Grof, ki je bil ob- enem tudi župan, se zaljubi v učiteljico in ji obljubi, da ji po- išče njeno dete še živo. To jo tako razveseli, da se ne boji niti več stroge šolske nadzornice. Druga učiteljica, Liza, se veseli, ker ne bo pouka, ker je povod- denj zalila šolsko poslopje, ka- mor je cmoknila tudi ravnateljica šole. Liza se jezi, ker so jo rešili. Šolski sluga Klopčič je že star, pa še vedno nagajiv. Hu- duje se nad ravnateljico, ker mu ne pusti, da bi se zabaval v druž- bi obeh učiteljic.

Tako se vrsti eno dejanje za drugim v tej tridejanski. Prepri- čan sem, da se vam bo igra do- padla. Morda si bi kdo mislil, da je to žaloigra, pa ni, je prava komedija.

Ker bo to zadnja igra te sezo- ne dramskega društva "Naša zvezda," ste vljudno vabljeni ob- blizu in daleč, da nas posetite v nedeljo 23. aprila v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave. ob sedmih večer. Po igri bo prosta zabava in igral bo Tekaučič trio. Za lačne in žejne bo vse najboljše preskrbljeno. Na programu je še več drugih točk, katerih ne smete zamudi- ti si ogledat. Pozdrav!

Gusti Zupančič.

Domača zabava v Euclidu

Euclid, O.—Veste, kar ne mo- rem se premagat, da ne bi dala v javnost, kar mi leži na srcu. 12. februarja letos smo imeli tu- kaj krasno igro "Sv. Elizabeta," ki se je prav lepo in z velikim uspehom završila pod vodstvom č. šolskih sester. Prav lepa hv- ala še enkrat vsem igralcem in igralkam, ki ste se potrudili. Re- pi moram, da je Oltarno društvo ponosno, da so pri fari sv. Kri- stine tako požrtvovalna dekleta in mladeniči in tudi možje nam pridejo vedno pomagat, kadar jih prosimo.

Hm, post je minil, pa so skle- nile članice Oltarnega društva, da na Belo nedeljo priredijo ma- čo zabavo in sem slišala, da imajo štiri nagrade za najbolj

stare in najbolj spretne. Pa ne- vem kaj še vse drugega bodo pri- redili. Tako sem radovedna, kaj vse bodo pripravile te članice. Veste, kar vse skupaj vas vabi- mo na 23. aprila, v nedeljo večer, k domači zabavi v šolsko dvora- no k sv. Kristini.

Članica.

Pismo iz Vrhnik

Podpisani sem prejel zelo za- nimivo pismo od mojega sorod- nika in slikovnega zastopnika na Vrhniku, g. Ivan Tišlerja, v ka- terem mi sporoča razne stvari in povdarja, kako težko da čaka moje filme, da jih bo napolnil s tem, kako ljudje delajo na nj- vah in polju v naših vaseh.

Zelo je bil vesel, ko je čital v Ameriški Domovini o kazanju slik za mladinsko šolo v Sloven- skem domu na Holmes Ave. Ze- lo me spodbuja in odobrava ide- jo, da se tudi v Ameriki goji na- ša slovenska zavest. Prosi me, naj v tem vztrajamo in da bi morala pri tem pomagati še dru- ga kulturna društva in klubi, da bi se kazale slike povsod, kjer prebivajo naši ljudje.

Piša mi, da je sedaj namenjen slikat po Notranjskem od Logat- ca naprej, do Križne gore in v- vasi doli do Ribnice. Pričakuje, da mu bom poslal še posebna na- ročila za slikanje vasi, posame- nih hiš in družin, kakor sem enkrat že prej v listu omenil. To mu odobravam. Mnogi ljudje še ne vedo, kako so naše domov- ske slike vplivne tudi za mladi- no, da se ji s tem vzbuja domo- vinska zavest, četudi so tukaj ro-jeni. Sicer so naši otroci ameri- škimi državljanji, pa kaj za to, če pa ne bodo iz Amerike nič dobili tega, kar smo preživeli mi, njih redniki in vzgojitelji. V našo domovino bo pa le redko kdo mogel potovati, radi tega je edi- no sredstvo to, če bo kdo mogel videti našo domovino na slikah, da bo spoznal, kje smo zrastle in bili vzgojeni. Vem, da se ne bo noben pohujšal nad tem, marsi- kdo pa bo videl, da smo mi dru- gače trpeli in se trudili od zgod- njih jutranjih do poznih večer- nih ur pri delu na polju ali v de- lavnicah, kakor pa se odgaja in počuti naša mladina v Ameriki. Slike pokažejo več, kakor pa mo- re storiti knjiga ali pa naša be- seda. Slika pokaže vse, dobro in slabo, to se pravi v originalu, kakor je.

Radi tega še enkrat priporo- čam, da če se želi priglasiti še kateri, da bi se slikala njegova vas, hiša, polje ali okraj, od ko- der je prišel v Ameriko, naj se v kratkem oglasi, ker slike bodo zanimive, ker se jih bo vzelo v začetku maja, ker potem ljudje je delajo več toliko na polju. Oglasite se pri meni kadar hoče- te v glavni prodajalni na 6019 St. Clair Ave., ali pa pišite kar- tico, ali pokličite po telefonu in pridem do vas.

Anton Grdina.

POSEBNOSTI

Pork shoulder, ft. . . . 7½c
Pork chops, ft. 9c
Mleto meso, 3 ft. 25c
Veal chops, ft. 15c
Suhi želodci, ft. 16c
Najboljše suhe klobase, ft. 16c
Sveže mesene klobase, ft. 12c
Riževe in krvave klobase, 8 ft. za 25c

Se toplo priporočam od- jemalcem.

FRANK SKULY

6313 St. Clair Ave.

MILO URBAN:

ŽIVI BIČ

Roman

Obrazov ni bilo mogoče poznati: bolesto blede so upirali požreš- ne, vse požirajoče oči v skladov- nice blaga, roke so se s krčeviti stegnjenimi prsti štežale k oknom in se kar tresle od pože- lenja, da bi kaj ujele. Mnogi so tedaj obžalovali, da nimajo vsaj za tri sežnje daljših rok. Če se je kdo preril bolj v ospred- je, koga odrinil ali kaj pograbil, na kar so že drugi čakali, so pa- dali nanj ognjeni, srditi pogledi.

"To je bilo moje."

"To so meni vrgli."

"Lej, Martin, vzeli so mi —"

Zdelo se je, da bodo ti ljudje naenkrat začeli renčati drug na drugega in se gristi. Kdor je kaj ujel, je zbežal, kakor bi se bal, da mu drug odvzame, vesel kakor roparska žival, ki se ji je posrečilo dobiti kos krvavega mesa.

Toda mnogi niti do vrat niso prišli. Navdajala jih je požreš- na zavist in vzbudila v njih mi- sel, da bi šli k notarju in h kon- zumu. Odpravili so se z vpit- jem skozi vas in čez kratak čas je bil notarjat že ves preobr- njen. Komaj se je Marki po- srečilo uti.

Konzum so prav tako izropali kakor Arona.

Županu bi bili razbili okna, če bi jih ne bil na kolenih prosil. Raztoke so besnele, Raztoke so uničevale.

Raztoke so bile brez obzirov

Hlavaj, Kramar in Rončiak so naložili medtem Gyorija in Lan- yija na lojtrski voz, na katerem naj bi jih odpeljal Rončiakov pastir v Vranov. K Aronu so videti našo domovino na slikah, da bo spoznal, kje smo zrastle in bili vzgojeni. Vem, da se ne bo noben pohujšal nad tem, marsi- kdo pa bo videl, da smo mi dru- gače trpeli in se trudili od zgod- njih jutranjih do poznih večer- nih ur pri delu na polju ali v de- lavnicah, kakor pa se odgaja in počuti naša mladina v Ameriki. Slike pokažejo več, kakor pa mo- re storiti knjiga ali pa naša be- seda. Slika pokaže vse, dobro in slabo, to se pravi v originalu, kakor je.

Kakor bi bila vas hotela vzeti nazaj svoje žulje.

Med potjo so slišali, kaj se je zgodilo na drugih koncih Raz- tok. Nekdo je povedal, da je kap- lan Letay zbežal iz Raztok; ker pa ga ni nihče izmed njih po- bliže poznal, jih ta novica ni za- nimala. Začudili so se samo, ko so slišali, kako je Sedmik našel Okolickega v slami in kako se je ljudstvo nad njim maščevalo. Kaj pa se je z njim potem zgo- dil, jim ni vedel nihče poveda- ti. K reki ni bilo daleč, zato so pohiteli tja. Prostor so našli takoj, ker je stala tam gruča otrok.

"Prevrnil se je, prevrnil se je," so jim že od daleč kričali nasproti in razburjeno begali po bregu.

Hlavaj je opazil še kroge na vodi. Oproščeno poleno je stru- ja odnašala polagoma navzdol; Hlavaj je obstal na bregu in gle- dal za njim z nekim silno tež- kim čuvstvom v duši. Prvi tre- notek se je zdelo, da bo skočil v vodo, odstranil kamenje in Oko- lickega potegnil na breg; toda tedaj se je nenadoma obrnil proč, prijel Rončiak za ramo in zavpil s težkim, tujim glasom:

"Pojdi!"

Skoraj v teku so se vračali od vode, ko so zagledali malo više od Aronove krme Andreja Ko- rena. Opiral se je na ograjo, gledal v jarek in se po vsem vi- dezu smejal.

Molče so pristopili k njemu.

"Kaj pa je tam tako smešne- ga?" je ogorvil Kramar Kore- na.

Koren je pokazal navzdol. Po- gledali so. Rončiak je začuden zaklical.

"Da bi te vrag; saj je to Aron- ka s starim Komarjem."

"Kakšna Aronka . . . Le bo- lje poglej," je rekel mrko Hla- vaj.

In res, ker je oni ležal na hr- tu, se mu je izpod privzdignje- nega krila videla zakrpana ob- leka, in ena noga je bila krajša kakor druga. Oba sta strašno stokala. Poleg Komarja je v veliki mlaki želodčne vsebine le- žal trdi klobuk. Zdelo se je, da je vse to Komar nosil v njem, pa je padel, se zleknil po zemlji in prevrnil.

"Kurnjava!" je presenečeno vzkliknil Rončiak.

Smejati pa se niso mogli. Po tem, kar so videli, je bila to pre- žalostna slika, da bi se ji bilo mogoče smejati.

"Tam so se morale uganjati lepe reči . . ."

"Fej!" je pljunil Kramar.

"Prav je tako," je dejal Hla- vaj. "Si bodo današnji dan vsaj zapomnili."

"Arona so gotovo že razbili," je pripomnil Rončiak.

"Če tega drugi niso storili, bo- mo mi."

"Čemu?"

"Čemu?" Vsaka naša slabost se je začejala v tej preletni luk- nji," se je razvnel Hlavaj. "Tu so nam prodajali državni strup . . . ej . . . špirit je dr- žavni monopol. Čemu? Zato, ker je bil morda dober? Če je Arona kdo zadavil, ga je zadavil samo špirit."

"Ali se spominjaš, kako so nam pred napadi dajali rum?" je pripomnil Rončiak.

Hlavaj je že imel na jeziku težko, grozno besedo, pa je ni iz- rekel, ker so pravkar prišli pred Aronovo hišo, ki je bila podob- na živemu mravljišču. Krik in rjovenje jih je kar oglušilo. Pred trgovino so se še vedno gnetli ljudje: znotraj so nekaj sekali, ker je bilo slišati, kako se razle- gajo močni udarci po praznih sobah. Na dvorišču so se pre- pirale neke ženske radi kokoši, pijanci pa so počoj in objemajo se hodili sem in tja. Sedmik v Aronkinem klobuku a pavjim perjem se je oprjel na plot, da bi ne padel in bljuval. Nekdo je stal pri njem in se na vsa usta smejal. Komarjevi sinovi so pred krmo povezovali nekaj v ponjavo, neki rotvar je trgal z vretena na vodnjaku verigo, drugi so nakladali skrinje na voz, Belan pa je z drugim sinom, ki se je tudi vrnil domov, sekal težke podboje dvorišnih vrat.

Takrat je zavzvonilo poldne.

Čudno se je glasil ta osameli zvok pod oblačnim nebom, v tej divji grmadi krikov, udarcev se- kir in rjovenja pijancev. Ka- kor bi se bil nekdo nevede čemu naenkrat žalostno razjokal, ka- kor bi bil nekdo dvignil roke k nebu in jih vil . . .

Raztoke so ganjene od tega znanega glasu za trenotek ob- stale. Kriki so naenkrat utih- nile, običali v grlu, nehali so se- kati, telesa so otrpnila, odve- nela kakor ob bolestem, daljnem spominu.

Nevede, kaj bi začelo, se je ljudstvo oziralo okrog.

Gornja Matajka v Aronovem kožuhi je pravkar stopila sko- zi vrata s pletenko špirita v ro- ki. Ko je slišala, da zvoni pol- dne, jo je nehot postavila na tla in se prekrizala.

Toda mnogo jih ni vedelo, kaj naj začne.

Obotavljali so se.

Kakor bi se razklali na dvoje. Glas zvona je klical, prosil, ljud- stvo pa kakor bi se njegovi proš- nji ne moglo upirati: tu je zle- tel klobuk z glave, tam se je že- na prekrizala. Še trenotek — in brčkone bi bili vsi molili.

Tedaj pa je iz trgovine skozi razbito okno zavpil močen mo- škji glas:

"Vzemi, da bi te strela, da ne bom čakal tu!"

Padel je kakor kamen med ljudi in ljudje so razumeli. Da. Ni bilo časa za čakanje. Kdo ve, kaj bo jutri? Moliti morejo tudi jutri, jemati pa je bilo tre- ba danes, dokler je kaj bilo.

S to strašno, cinično, golo res- nico je ljudstvo zopet planilo na

zidano poslopje. Z dvakratno besnostjo so jemali, kar se je dalo vzeti, razbijali in divjali v strašnem pustošenju, ki je iz- gubilo meje.

Ko je Adam Hlavaj vse to vi- del od plota, kjer je stal s Kra- marjem in Rončiakom, je po- stal mračen in brez besede stopil v hišo. Komaj pa se je zopet po- javil na pragu, je iz strehe švig- nil plamen. Bilo je suho, zato se je naglo širil in čez kratak čas je bila že vsa streha v ognju.

"Gori!" so se oglasili kriki.

Skodlje so prasketale in pada- le doli; od njih se je vnel leseni strop in ropotija na njem. Kma- lu je pregorel in se začel vdirati v sobe.

Ljudstvo je vse pustilo in v zmedi bežalo iz območja žarečih isker, ki so skakale sem in tja v močnih šopih izpod zrušenih tra- mov; šopi isker so plesali po zra- ku, se nekaj časa vrteli pod svinčeni oblaki in padali nav- vzdol v podobni velikih žrnih saj.

Slame, ki je predstavljalo ogn- njen trikotnik, se je nagnilo in zarisalo v mračnem dimu velik, žalosten krog; zdelo se je, da tu ne gori hiša, ne krčma, ampak da se je odprl ogromen, gnusen tur, preletli spomenik stotletja, ki ga je zlobna roka vsadila v obličje vasi.

Iztreznjeno ljudstvo je v nemi grozi gledalo, kako krčma izgi- nja s površja zemlje.

"Kaj si vendar naredil?" je zašepetal Kramar, ki je presene- čen gledal Hlavaja, opirajočega se s hrbtom na plot.

"Saj vidiš," je odgovoril.

Potem se je zasmejal.

In bil je to smeh človeka, ki je po dolgem trpljenju vstal, vzel rokavico in jo z drzno, izzi- vajočo roko vrgel bodočnosti v obraz; ne zato, da bi postal ju- nak, ta nestalni sladkorček v človeških ustih, ampak da dose- že to, kar je od vekov njegovo: svobodo!

—K-o-n-e-c—

Socialistu Thomasu od- nesli plemenite kokoši

Hunterstown, Long Island, 20. aprila. Pri bogatih posest- nikih v tej okolici so se zadnje čase vedno bolj pogosto oglašali ponoči kurji tatovi. In sinoči je bilo končno vlomljeno tudi v kološnice Norman Thomasa, bivšega predsedniškega kandi- data socialistične stranke, ki ima tu obširno posestvo. Tho- masu so odnesli 54 kokoši naj- bolj plemenite pasme.

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

—K-o-n-e-c—

WILLIAM HARRISON AINSWORTH:

JACK SHEPPARD

Originalni prevod za "Ameriško Domovino"

Namreč, da si ti vzor zakonskega moža in rodbinskega očeta ter da služiš za zgled sosedom. Kajne, madame?"

"Da, on je res vse to," je odvrnila vdova goreče, "pa še več kot to, mnogo več."

"Ne, on ni tak!" je vzkliknila Mrs. Wood ježno. "On je ničvreden, ukazujoč in tiranski sirovež! To je on! Ampak razkrinkala ga bom! Pokazala bom svoje njegove resnični značaj, pa bo kmalu videl, kaj je v stanju učiniti razžaljena žena! Ako bi bile vse ženske mojega naziranja in mojega duha, bi že naučile moške pravega obnašanja! Toda napočil bo čas — in ne bo dolgo — ko bo naš spol dosegel superiornost, katera mu gre, ko bomo me dobile moč in oblast, in potem naj se samo poizkusi upirati! Toda nikar ne mislite, madame, da se karkoli, kar zdaj govorim, tiče vas! Jaz namreč govorim o poštenih in krepstnih ženah — o soprogah, madame! Priležnice pa ne zaslužijo uvaževanja!"

"Jaz ne pričakujem uvaževanja," je odgovorila skromno Mrs. Sheppard, "niti ga ne potrebujem. Toda rajši, kakor da bi dajala jaz še nadalje povod nespoznanim med vami in vašim možem, zapustim London in njegovo sosesčino za zmerom."

"Da, prosim, storite to, madame, in vzemite tudi svojega sina s seboj!"

"Mojega sina?" je vprašala Mrs. Sheppard, vsa se tresoč.

"Da, svojega sina, madame. Ako morete iz njega kaj storiti, tedaj je to več, kakor moremo storiti mi. Zelo si bomo odpočili, če ga več ne bo, kajti bolj len in malopriden človek kakor je vaš sin, še ni prestopil praga te hiše."

"Ali je to resnica, gospod?" je vzkliknila Mrs. Sheppard s solzami v očeh ter se obrnila k Woodu. "Saj vem, da me vi ne boste slepili. Ali je Jack res to, kar pravi Mrs. Wood, da je?"

"Nu, res je, da ni povsem to, kar bi želel, da bi bil," je odvrnil Mr. Wood. "Toda včasih postane iz najbolj trmaste in razposajenega žrebeta najboljši konj. Tudi on se bo poboljšal, kakor upam."

"Nikoli," je vzkliknila Mrs. Wood. "On se ne bo nikoli izpreobrnil! Stori, če je več kot en korak napram vešalom. Tatovi in podobna svojat so njegovi stalni tovariši!"

"Tatovi!" je ponovila Mrs. Sheppard, prestrašena.

"Jonatan Wild in Blueskin sta ga dobila v svoje kremlje," je nadaljevala Mrs. Wood.

"Ah, nemogoče!" je vzkliknila vdova.

"Ako dvomite o mojih besedah," je rekla Mrs. Wood hladno, "tedaj vprašajte mojega moža."

"Saj vem, da boste zanimali to trditev, Mr. Wood," je rekla vdova in ga pogledala, kakor bi se bala, da se njeno pričakovanje ne izpolni.

"Želel bi, da bi mogel to zanimali," je rekel mizar resno in žalostno.

Mrs. Sheppard je izpustila košaro, da je padla na tla.

"Moj sin," je zatarnala in lomila z rokami, "moj sin, da je tovariš tatov! Moj sin v pesteh Jonatana Wilda! Ah, saj to ne more biti res!"

"In zakaj ne?" je rekla Mrs. Wood mrzlo; "oče vašega sina je

bil tat, in Jonatan Wild je bil — če sem prav poučena — njegov prijatelj, zato je tudi čisto naravno, da je naklonil svoje prijateljstvo tudi Jacku, njegovega sinu."

"Jonatan Wild je bil smrtni sovražnik mojega moža," je odgovorila vdova. "On ga je najprej zapeljal v greh, nato ga izdal v sramotno smrt ter prisegel, da stori isto z Jackom, njegovim sinom. Ah, moj Bog! Da sem mogla sploh kdaj gojiti iskrico upanja, dokler je ta strašni človek pri življenju!"

"Potolžite se, Joan," je rekel mizar, "vse bo še dobro!"

"Oh, ne, ne!" je rekla vdova. "Vse ne more biti dobro, ako je to resnica! Povejte mi, gospod, je rekla ter se silila, da bi bila mirna, "kaj pa je Jack storil? Povejte mi ob kratkem, da bom vedela. Vse je boljše kakor pa ta negotovost."

"Brez potrebe se razburjate, Joan," je rekel Wood. "Jack zahaja v slabo družbo; to je njegova edina napaka."

"Ah, hvala Bogu za te besede!" je vzkliknila Mrs. Sheppard. "Potemtakem še ni prepoved, da se ga reši. Kje pa je, gospod? Ali ga lahko vidim?"

"Ne, ne morete ga videti," je odgovorila Mrs. Wood; "šel je ven brez dovoljenja, in s seboj je vzel tudi Thamesa Darrella. Ako bi bila jaz na Mr. Woodovem mestu, bi ga, ko se vrne, odpravila iz hiše. Jaz prav gotovo ne bi držala v hiši vajenca, ki ne da nič na mojo avtoriteto."

"Tedaj je nekdo glasno potrkal na vrata."

"Hm, kdo pa je zdaj?" je zamrmral Wood razburjen.

"Najbrže je prišel nazaj Jonatan Wild s četo konstablerjev, da preiščejo hišo," je rekla Mrs. Wood. "Zdaj bomo vsi pomorjevali. Oh, če bi bil vsaj Mr. Kneebone tukaj, da bi me branil!"

"Ako je zunaj res Jonatan Wild," je rekel Mr. Wood, "tedaj je za Kneebone-a mnogo boljše, da ga ni tukaj. V tem slučaju bi imel dovolj dela, da bi branil sebe, ne pa, da bi se nate mislil. Po pravici povem, da se skoro bojim iti k vratom. Slutnja mi pravi, da se je fantoma nekaj primerilo."

"Ali je bil Jonatan Wild danes tukaj?" je vprašala Mrs. Sheppard strahoma.

"Da, on in Blueskin sta bila tu," je odvrnila Mrs. Wood. "Saj so komaj dobro odšli. Moj Bog, kakšen ropot!" je vzkliknila, ker je oni zunaj čimdalje bolj razbijal po vratih.

Mr. Wood je odšel iz sobe ter stopil dol po stopnicah, da bi mu odprl vrata, tedaj pa je že stopil neki človek v vežo skozi vrata, katera mu je odprla Winifred.

"Ali je tukaj Mr. Wood?" je vprašal tujec, v katerem spoznamo onega nočnega stražnika, katerega je bil poslal Thames.

"Mr. Wood je tukaj," je rekla deklica. "Ali pritašate morda vesti o Thamesu Darrellu?"

"Da, prinašam jih," je odvrnil Terence. "Ampak kako si mogla uganiti to?"

"Ali je zdrav? Ali je varen? In kdaj se vrne?" je vpraševala deklica v eni sapi, ne da bi mu odgovorila na njegovo vprašanje.

"On je v St. Giles jetnišnici," je odvrnil Terence. "Toda povej Mr. Woodu, da sem tukaj in da mu prinašam poročilo od njegovega posinovljenca. Pa opravi kmalu, ker nimam časa, kajti niti minute se ne sme izgubiti, če se hoče rešiti ubogega fanta iz kremljev Jonatana Wilda, ovaduha tatov."

Mizar, ki je v tem trenutku prišel po stopnicah, je izvedel od Terence, da se nahaja Thames v nevarnem položaju ter je izjavil, da je takoj pripravljen iti v St. Giles jetnišnico. Stopil je nazaj v sobo po svoj klobuk in konstablersko palico, s katero se je hotel oborožiti, da se lahko na mestu masčuje nad ovaduhom tatov, k čemer mu je prigovarjala tudi njegova žena. Terence, ki je med tem tudi stopil za mizarjem v stanovanje, je povedal vso zgodbo, katero je Mrs. Sheppard pazno poslušala. Uboga vdova je bila vsa iz sebe, ko je slišala, da je bila izvršena tatvina in da je njen sin vanjo zapleten.

"Thames Ditt — ali kako se že piše," je rekel Terence, "je dober fant, toda njegov tovariš, če se ne motim, mu je Jack Sheppard ime — pa je rojen tat. Jaz poznam take tiče, ker jih vidim mnogo v naši profesiji. Ti mladi falotje so vsi enaki."

"Oh," je zatarnala vdova ter si pokrila z rokama obraz. "Izpijte kozareček žganja, preden odideva, čuvaj," je rekel Wood ter mu natočil žganje, katerega je Terence mlaskaje izpil.

"Ali ga ne bi izpili tudi vi en kozareček?" je rekel Wood vdovi. "Ne bo vam škodilo, ako naju mislite spremiti."

"Vi ste dobri, Mr. Wood," je odvrnila vdova, "toda žganja ne potrebujem, da bi mi dalo moči. Vsa ta leta nisem pila nič močnejšega kakor vodo."

"Glede tega vam lahko verjamemo, kolikor pač hočemo," je rekla pikro-zasmehljivo mizarjeva žena. "Stoj, še eno besedo!" je nato ukazala svojemu možu, ko je videla, da je pripravljen oditi. "Ako Jack Sheppard ali njegova mati še enkrat prestopi prag te hiše, tedaj jaz odidem! Zdaj veš, in stori, kakor misliš, da je prav. Toda to je moj trden sklep!"

Mr. Wood ji ni odgovoril, temveč naglo poljubil svojo jokajočo hčerko ter odhitel. Trojica je kmalu dospela do Kendrick Yardea.

Ko so prispeli do jetnišnice, so se dokaj dolgo zamudili pred vrati iste, preden jim je bil dovoljen vstop. Ko je Wood pove-

dal, po kaj so prišli, je jetničar Sharples odklenil vrata. Jetničar je bil zelo vlijuden, toda ko ga je Wood vprašal po zaprtih dečkih, ni hotel o njih ničesar vedeti ter je trdil, da nima takih jetnikov. Po kratkem zagotavljanju je povabil Wooda in Mrs. Sheppard v notranjo sobo, kjer pa je Wood opazil, da so tla na več krajih omadeževana s krvjo. Krvave madeže pa je opazila tudi Mrs. Sheppard, ki se je zgrozila ob pogledu nanje. Toda Wood je videl, da je zdaj prepoved, da bi se obrnil nazaj, zato je zbral ves svoj pogum in stopal za svojim vodnikom. Čim je stopil Mr. Wood v notranjo sobo, je jetničar Sharples obrnil ključ v vratih ter se zasmejal.

POSEBNOSTI ZA PETEK IN SOBOTO

Makaroni, ft. 4 1/2c

Campbell Pork and Beans, kanta 5c

Sveža kava, 2 funta .. 25c

Velik zavoj Rinso 19c

3 kosi mila, 10c

2 paketa powder, 10c vredno, 5c

Corn starch, paket, ... 5c

Kanta sladur (Malt) .. 25c

Banane, nikjer cenejše, 3 funte za 10c

Se vljudno priporočamo cenjenim odjemalcem.

SPEH GROCERIJA 1100 E. 63rd St.

PIVO!

Ako želite dobro pivo, ga sedaj dobite pri

Mrs. Mary Kushlan v Slovenskem Narodnem Domu 6415 St. Clair Ave. ENDicott 9566

Wood je videl, da je ujet, toda vse prošnje mu niso nič pomagale, da bi ga zopet izpustil. Ko se je Wood ogledoval po sobi, je istočasno Mrs. Sheppard opazila ob steni na žimnici neko osebo, ki je tam ležala in ki je bila po vsej priliki mrtva, kajti blazina, na kateri je počivala njena glava, je bila prepojena s krvjo.

POZOR!

Živi petelini, ft. 13c

P & G milo, 10 kosov .. 27c

Mleko, velika kanta, 4 za 19c

25 ft. sladkorja \$1.17

Town Crier moka, 25 ft. 69c

Mleto meso, 3 ft. 25c

Telečja pljuča s srcem, ft. 15c

Najboljša mast, ft. 5c

Hildebrandt Cottage Ham, ft. 15c

Najboljše suhe klobase, ft. 15c

Telečji steak, mladi, ft. 19c

Pork shoulder, mali, ft. 7 1/2c

Se priporočamo vsem cenjenim odjemalcem.

LOUIS OSWALD 17205 Grovewood Ave.

VABILO NA domačo zabavo

ki jo priredi DRUŠTVO TABOR št. 139 SNPJ v soboto, 22. aprila zvečer na 8322 Rosewood Ave. Fina zabava in najboljša gostežba se zagotavlja vsem.

Veliki poletni izlet v Jugoslavijo na hitrem Cunardovem brzoparniku

AQUITANIA ODPLUJE IZ NEW YORKA PROTI CHERBOURGU 15. JUNIJA Potniki, ki se bodo pridružili temu izletu, so lahko zagotovili krasne vožnje od začeta do konca, ker je g. J. B. Mihaljevič, ki bo osebno vodil ta izlet, izkušen v vseh potniških posameznostih in bo odvezal potnikom vse skrbi in sitnosti na potovanju. Udobne, čiste kabine, fina domača kuhinja in dovolj zabave na parniku. Ogledite si Pariz spotoma.

J. B. Mihaljevich

Zasigurajte si svoj prostor takoj pri MIHALJEVICH BROS. 6201 St. Clair Ave. ali Cleveland, O.

CUNARD LINE

VABILO NA PLES katerega priredi DR. COLLINWOODSKE SLOVENKE, ŠT. 22 SDZ V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE. V SOBOTO, 22. APRILA, 1933 začetek ob 7:30 zvečer Vljudno vabimo vse občinstvo od blizu in daleč! Igrala bo Jack Zorc godba. Za lačne in žejne bo preskrbljeno v obliki. Vabi ODBOR

DOBITI JE NAJBOLJŠE PABST 3.2 postavno pivo pri JOHN SRAKAR 16217 Waterloo Rd.

V nedeljo 23. aprila priredi pevsko društvo "Soča" KONCERT IN IGRO v Slov. Domu na Holmes

govega posinovljenca. Pa opravi kmalu, ker nimam časa, kajti niti minute se ne sme izgubiti, če se hoče rešiti ubogega fanta iz kremljev Jonatana Wilda, ovaduha tatov."

Mizar, ki je v tem trenutku prišel po stopnicah, je izvedel od Terence, da se nahaja Thames v nevarnem položaju ter je izjavil, da je takoj pripravljen iti v St. Giles jetnišnico. Stopil je nazaj v sobo po svoj klobuk in konstablersko palico, s katero se je hotel oborožiti, da se lahko na mestu masčuje nad ovaduhom tatov, k čemer mu je prigovarjala tudi njegova žena. Terence, ki je med tem tudi stopil za mizarjem v stanovanje, je povedal vso zgodbo, katero je Mrs. Sheppard pazno poslušala. Uboga vdova je bila vsa iz sebe, ko je slišala, da je bila izvršena tatvina in da je njen sin vanjo zapleten.

"Thames Ditt — ali kako se že piše," je rekel Terence, "je dober fant, toda njegov tovariš, če se ne motim, mu je Jack Sheppard ime — pa je rojen tat. Jaz poznam take tiče, ker jih vidim mnogo v naši profesiji. Ti mladi falotje so vsi enaki."

"Oh," je zatarnala vdova ter si pokrila z rokama obraz. "Izpijte kozareček žganja, preden odideva, čuvaj," je rekel Wood ter mu natočil žganje, katerega je Terence mlaskaje izpil.

"Ali ga ne bi izpili tudi vi en kozareček?" je rekel Wood vdovi. "Ne bo vam škodilo, ako naju mislite spremiti."

"Vi ste dobri, Mr. Wood," je odvrnila vdova, "toda žganja ne potrebujem, da bi mi dalo moči. Vsa ta leta nisem pila nič močnejšega kakor vodo."

"Glede tega vam lahko verjamemo, kolikor pač hočemo," je rekla pikro-zasmehljivo mizarjeva žena. "Stoj, še eno besedo!" je nato ukazala svojemu možu, ko je videla, da je pripravljen oditi. "Ako Jack Sheppard ali njegova mati še enkrat prestopi prag te hiše, tedaj jaz odidem! Zdaj veš, in stori, kakor misliš, da je prav. Toda to je moj trden sklep!"

Mr. Wood ji ni odgovoril, temveč naglo poljubil svojo jokajočo hčerko ter odhitel. Trojica je kmalu dospela do Kendrick Yardea.

Ko so prispeli do jetnišnice, so se dokaj dolgo zamudili pred vrati iste, preden jim je bil dovoljen vstop. Ko je Wood pove-

dal, po kaj so prišli, je jetničar Sharples odklenil vrata. Jetničar je bil zelo vlijuden, toda ko ga je Wood vprašal po zaprtih dečkih, ni hotel o njih ničesar vedeti ter je trdil, da nima takih jetnikov. Po kratkem zagotavljanju je povabil Wooda in Mrs. Sheppard v notranjo sobo, kjer pa je Wood opazil, da so tla na več krajih omadeževana s krvjo. Krvave madeže pa je opazila tudi Mrs. Sheppard, ki se je zgrozila ob pogledu nanje. Toda Wood je videl, da je zdaj prepoved, da bi se obrnil nazaj, zato je zbral ves svoj pogum in stopal za svojim vodnikom. Čim je stopil Mr. Wood v notranjo sobo, je jetničar Sharples obrnil ključ v vratih ter se zasmejal.

POSEBNOSTI ZA PETEK IN SOBOTO

Makaroni, ft. 4 1/2c

Campbell Pork and Beans, kanta 5c

Sveža kava, 2 funta .. 25c

Velik zavoj Rinso 19c

3 kosi mila, 10c

2 paketa powder, 10c vredno, 5c

Corn starch, paket, ... 5c

Kanta sladur (Malt) .. 25c

Banane, nikjer cenejše, 3 funte za 10c

Se vljudno priporočamo cenjenim odjemalcem.

SPEH GROCERIJA 1100 E. 63rd St.

PIVO!

Ako želite dobro pivo, ga sedaj dobite pri

Mrs. Mary Kushlan v Slovenskem Narodnem Domu 6415 St. Clair Ave. ENDicott 9566

Wood je videl, da je ujet, toda vse prošnje mu niso nič pomagale, da bi ga zopet izpustil. Ko se je Wood ogledoval po sobi, je istočasno Mrs. Sheppard opazila ob steni na žimnici neko osebo, ki je tam ležala in ki je bila po vsej priliki mrtva, kajti blazina, na kateri je počivala njena glava, je bila prepojena s krvjo.

POZOR!

Živi petelini, ft. 13c

P & G milo, 10 kosov .. 27c

Mleko, velika kanta, 4 za 19c

25 ft. sladkorja \$1.17

Town Crier moka, 25 ft. 69c

Mleto meso, 3 ft. 25c

Telečja pljuča s srcem, ft. 15c

Najboljša mast, ft. 5c

Hildebrandt Cottage Ham, ft. 15c

Najboljše suhe klobase, ft. 15c

Telečji steak, mladi, ft. 19c

Pork shoulder, mali, ft. 7 1/2c

Se priporočamo vsem cenjenim odjemalcem.

LOUIS OSWALD 17205 Grovewood Ave.

VABILO NA domačo zabavo

ki jo priredi DRUŠTVO TABOR št. 139 SNPJ v soboto, 22. aprila zvečer na 8322 Rosewood Ave. Fina zabava in najboljša gostežba se zagotavlja vsem.

Veliki poletni izlet v Jugoslavijo na hitrem Cunardovem brzoparniku

AQUITANIA ODPLUJE IZ NEW YORKA PROTI CHERBOURGU 15. JUNIJA Potniki, ki se bodo pridružili temu izletu, so lahko zagotovili krasne vožnje od začeta do konca, ker je g. J. B. Mihaljevič, ki bo osebno vodil ta izlet, izkušen v vseh potniških posameznostih in bo odvezal potnikom vse skrbi in sitnosti na potovanju. Udobne, čiste kabine, fina domača kuhinja in dovolj zabave na parniku. Ogledite si Pariz spotoma.

J. B. Mihaljevich

Zasigurajte si svoj prostor takoj pri MIHALJEVICH BROS. 6201 St. Clair Ave. ali Cleveland, O.

CUNARD LINE

VABILO NA PLES katerega priredi DR. COLLINWOODSKE SLOVENKE, ŠT. 22 SDZ V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE. V SOBOTO, 22. APRILA, 1933 začetek ob 7:30 zvečer Vljudno vabimo vse občinstvo od blizu in daleč! Igrala bo Jack Zorc godba. Za lačne in žejne bo preskrbljeno v obliki. Vabi ODBOR

DOBITI JE NAJBOLJŠE PABST 3.2 postavno pivo pri JOHN SRAKAR 16217 Waterloo Rd.

V nedeljo 23. aprila priredi pevsko društvo "Soča" KONCERT IN IGRO v Slov. Domu na Holmes

Poleg osebe, ki je ležala na žimnici in o kateri so čitatelji gotovo že uganili, da je bila to oseba žida Abrahama Mendeza, sta sedeli dve potepuški osebnosti, ki sta mirno pušili, ne da bi se brigali za prišleca. Iz njihovega pogovora je Mrs. Wood izvedela, da je bil mož, ki je ležal na žimnici, ranjen od njenega sina. Iz njiju nadaljnjega pogovora je tudi posnela, da je bil Thames Darrell odveden po Jonatanu Wildu in Kiltu Arnoldu; toda kam sta ga odvedla, tega ni izvedela Jack Sheppard, njen sin, pa da je sledil Blueskinu v Livarno. Vse to, kar je izvedela iz pogovora onih dveh potepuhov, ki sta govorila v potepuškem žargonu Livarne, je povedala Mr. Woodu, kar je povzročilo zadnjemu velike skrbi.

(Dalje prihodnjič.)

PROGRAM Slovensko dramsko društvo "Naša Zvezda" vpripori ob zaključku sezone igre

"Zapeljana učiteljica" komedija v treh dejanjih V NEDELJO 23. APRILA ob 7. uri zvečer

v Slov. Društvenem Domu na Recher Ave.

VSPORED: Mandolin kvartet: Primo brata, L. Makuc, F. Marash Tenor solo, poje g. L. Pečjak Igranje na harmoniko, Miss Rosie Zdešar Igranje na violino, Miss Modic

OSEBE: FILIP pl. BLAGAJ, posestnik, grašček in župan.....g. J. Štrekel JAKOB GRDIN, posestnik.....g. Fr. Turšič JANEZ KLOPČIČ, solski sluga.....g. Rudy Krall VOHAN, policijski svetnik.....g. Joe Gombač ml. SLUGA.....g. John Zupancić MARIJA SVETINA, učiteljica.....g. Frances Modic SOLSKA RAVNATELJICA.....g. Gusti Zupancić LIZA, učiteljica.....g. Frances Opara ANICA, Marijina hčerka.....gdc. Slavica Mlač SOLSKE UČENKE.....

Ker je to zadnja predstava v tej sezoni, sta prijazno vabljeni, da posetite to zanimivo predstavo. Po igri ples in prosta zabava. K veliki udeležbi vabi

ODBOR

Veliki poletni izlet v Jugoslavijo na hitrem Cunardovem brzoparniku

AQUITANIA ODPLUJE IZ NEW YORKA PROTI CHERBOURGU 15. JUNIJA

Potniki, ki se bodo pridružili temu izletu, so lahko zagotovili krasne vožnje od začeta do konca, ker je g. J. B. Mihaljevič, ki bo osebno vodil ta izlet, izkušen v vseh potniških posameznostih in bo odvezal potnikom vse skrbi in sitnosti na potovanju. Udobne, čiste kabine, fina domača kuhinja in dovolj zabave na parniku. Ogledite si Pariz spotoma.

J. B. Mihaljevich

Zasigurajte si svoj prostor takoj pri MIHALJEVICH BROS. 6201 St. Clair Ave. ali Cleveland, O.

CUNARD LINE

VABILO NA PLES katerega priredi DR. COLLINWOODSKE SLOVENKE, ŠT. 22 SDZ V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE. V SOBOTO, 22. APRILA, 1933 začetek ob 7:30 zvečer Vljudno vabimo vse občinstvo od blizu in daleč! Igrala bo Jack Zorc godba. Za lačne in žejne bo preskrbljeno v obliki. Vabi ODBOR

DOBITI JE NAJBOLJŠE PABST 3.2 postavno pivo pri JOHN SRAKAR 16217 Waterloo Rd.

V nedeljo 23. aprila priredi pevsko društvo "Soča" KONCERT IN IGRO v Slov. Domu na Holmes